

מ"ת 7781/06/18 - מדינת ישראל נגד MUSSA MHCAMAD

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 7781-06-18 מדינת ישראל נ' MUSSA MHCAMAD (עציר)

לפני כבוד השופט דן סעדון
המבקשת:
נגד

המשיב:
MUSSA MHCAMAD (עציר)
ע"י עו"ד תמי ארליך

החלטה

בקשה להארכת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בשכרות, בזמן פסילה, כבלתי מורשה וללא ביטוח ולצד כל אלה - עבירה מסוג ברירת משפט של אי ציות לתמרור 815. מן הבקשה עולה כי המשיב נצפה ביום 20.6.18 כשהוא נוהג סמוך לקילומטר ה- 19 של כביש 20 ועובר עם גלגלי רכבו שטח הפרדה (תמרור 815). בעקבות עצירת רכבו, התברר כי המשיב אינו מורשה לנהיגה וכי הוא נוהג בזמן פסילה. ריח אלכוהול שנדף מן המשיב עורר את חשדם של השוטרים ובבדיקה שנערכה לו נמצא בגופו לכאורה ריכוז אלכוהול של 508 מ"ג לליטר אויר נשוף. המשיב כשל לכאורה גם במבחני הביצוע שנערכו לו.

בבקשה טוענת המבקשת כי ביום 29.1.17 הורשע המשיב בעבירות של נהיגה בקלות ראש, נהיגה כבלתי מורשה, נהיגה בשכרות וזיוף סימני רכב. ביום 1.11.17 הורשע המשיב בעבירות של נהיגה כבלתי מורשה, נהיגה בשכרות, נהיגה בקלות ראש, נהיגה בזמן פסילה והתנהגות הגורמת נזק לאחר שנהג במצבו כאמור וגרם לתאונה מסוג נ.ב. (נזק בלבד). המשיב נדון בנוכחותו בין היתר לעונש של 3 שנות פסילה ו-12 חודשי מאסר על תנאי שהינו בר הפעלה בתיק זה. המבקשת טוענת כי מדובר בפעם השלישית לכאורה בה נוהג המשיב כבלתי מורשה ושיכור. זוהי הפעם השנייה לכאורה בה נוהג המשיב בזמן פסילה. עונשים מותנים חמורים שהוטלו עליו בעבר לא הועילו למתן את התנהגותו הבעייתית והמשיב שב פעם אחר פעם לנהוג תוך סיכון כלל משתמשי הדרך.

2. ב"כ המשיב חולקת בשלב זה של הדיון על קיומן של ראיות לכאורה בנוגע לנהיגה.

דין והכרעה

3. לאחר שעיינתי בתיק החקירה מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת יסוד הנהיגה. העובדה שהמשיב מציג

גרסה שונה לפיה נהג ברכב אדם אחר (על פי זכ"ד נסים גאנם מיום 20.6.18 טען המשיב כי חברו "אנוואר" נהג. בחקירה באזהרה טען כי חברו "אדם עבדאללה עבדאלרחמן" (להלן - "אדם") נהג) אינה מכרסמת בראיות לכאורה שהציגה המבקשת.

4. בדוח הפעולה של השוטר אלכס לנדה צוין כי הוא וארטיוס צרקייב עמדו ביום 20.6.18 בשעה 08.30 במחלף רוקח והבחינו ברכב מאזדה אפור מגיע לכיוון צפון ומבצע לכאורה עבירה של אי ציות לתמרור 815 (עלה עם ארבעת גלגליו של שטח ההפרדה). השוטר מציין כי **יצא לכביש תוך שמירת קשר עין עם הרכב**, האט את מהלך התנועה כך שהרכבים עברו זה אחר זה עד הגיע רכב המשיב. השוטר לנדה סימן למשיב לעצור והוביל אותו לאי תנועה. המשיב היה לבדו, לבוש חולצת תכלת והציג רישיון הנחזה להיות רישיון נהיגה בינלאומי ע"ש MUSA MOHAMED. השוטר ארטיוס צרקייב שהיה עם השוטר לנדה במשימת האכיפה ציין כי הבחין במשיב כשהוא **יושב בכיסא הנהג ואוחז בהגה** וכי המשיב היה לבד ברכב. מדובר על פני הדברים בראיה נסיבתית המחזקת את גרסתו של השוטר לנדה. די באמור לעיל כדי לקבוע כי המבקשת הוכיחה ולו לכאורה את יסוד "הנהיגה" בעבירות המיוחסות למשיב.

5. כאמור, המשיב טען בשתי הזדמנויות שונות כי לא הוא אלא אדם אחר נהג. בזכ"ד שערך נסים גאנם מיום 20.6.18 טען המשיב שאדם בשם אנוואר נהג ברכב. בשיחה שערך עורך הזכ"ד עם אנוואר ציין האחרון כי אין לו רישיון נהיגה ולא ראה את המשיב ביום האירוע. בהודעתו של המשיב באזהרה ציין כי חברו אדם נהג ברכב ולאחר שחגורת המנוע התקלקלה עצר אדם את הרכב על אי תנועה ונסע במונית לחפש חגורת מנוע. המשיב, שטען כי הוא בעלי הרכב הגם שרשם אותו ע"ש אדם אחר, הוציא חגורת מנוע שהייתה ברכב והחל מתקין אותה כאשר הגיעו השוטרים. בשלב זה של הדיון פטור אני מלהידרש לתמיהות המתעוררת למקרא גרסת המשיב, בין היתר בשל כך שהמשיב נתן בכל פעם שם של נהג אחר ברכב ובשל כך שחברו אדם נסע במונית להביא חגורת מנוע כאשר המשיב, בעל הרכב, ידע כי ברכב קיימת חגורת מנוע שניתן להשתמש בה. העובדה שלמשיב גרסה - או גרסאות - שבשלב זה אין צורך לחוות דעה ביחס לתוכן בנוגע לזהות הנהג אין פירושה כי לא קיימות בתיק החקירה ראיות לכאורה להוכחת יסוד הנהיגה על ידי המשיב. אכן " **המבחן לקיומן של "ראיות לכאורה להוכחת האשמה" הינו אם בחומר החקירה שבידי התביעה מצוי פוטנציאל ראיתי אשר בסיום המשפט - לאחר עיבודן של הראיות, בחינתן בחקירות וקביעת אמינותן ומשקלן - יהא בכוחו להוכיח את אשמת הנאשם כנדרש במשפט פלילי ... אמנם, במסגרת בחינה זו על השופט לעיין בחומר החקירה כולו, לרבות חומר החקירה התומך בעמדת הנאשם ... אך השאלה הנבחנת אינה מהימנותה של גרסת הנאשם, או "האם ניתן כבר בשלב זה לבטל את גרסתו של הנאשם", אלא אם בידי התביעה חומר חקירה בעל פוטנציאל ראיתי שיש בכוחו להביא להרשעה בתום המשפט. יתרה מזאת, אין בקיומה של גרסה מכחישה של נאשם כדי לשלול מניה וביה את המסקנה שקיימות ראיות לכאורה בדבר אשמתו אף שתמיד קיימת האפשרות שבסוף המשפט הפלילי ייתן בית-המשפט אמון בגרסתו של הנאשם ויזכה אותו בשל כך. זהו אחד ההבדלים העיקריים בין בחינת הראיות לצורך הליך המעצר לבין בחינת הראיות במשפט גופו ... (בש"פ 11271/03 מדינת ישראל נ' אלפרון, פ"ד נח(2) 406 (2003); ההדגשה הוספה).**

6. לאור האמור, אין בקיומה של גרסה נוגדת של המשיב בנוגע לנהיגה ברכב בעת האירוע כדי ליצור כרסום בראיות המבקשת. אני קובע אם כן כי בתיק החקירה קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"א תמוז תשע"ח, 24 יוני 2018, בהעדר הצדדים.